Artemisia pontica

Popis:

Mírně aromatická vytrvalá bylina s plazivým oddenkem, proto často tvoří husté porosty jednotlivých lodyh 30–60 cm vysokých. Stonky hustě olistěné, pokud větvené, pak pouze v horní polovině. Listy jsou v obrysu trojúhelníkovité, 2–3krát peřenosečné, až 5 cm dlouhé a 3,5 cm široké, oboustranně tence šedoplstnaté. Listové úkrojky jsou úzké. Květenství je úzká lata, složená z víceméně jednostranných hroznů z drobných úborů. Úbory jsou polokulovité až kulovité, 2,5–4 mm v průměru, na krátkých převislých stopkách. Zákrov je šedoplstnatý, s vnějšími eliptickými a vnitřními kopinatými listeny, ty vnitřní mají suchomázdřitý lem. Květy jsou žluté, vnější samičí (asi 12), vnitřní oboupohlavné (asi 40). Plodem jsou válcovité nažky necelý milimetr dlouhé. Kvete od srpna do října.

Rozšíření:

Víceméně kontinentální, od Kazachstánu přes Rusko, Ukrajinu, Balkán a jih Polska, dosahuje na jih Slovenska, na jižní Moravu a do východního Rakouska. Jižní Morava je součástí souvislého areálu (okolí Znojma, u Brna, Ivančic, Vyškova). V Čechách a Německu jsou izolované arely, které jsou považovány za součást původního rozšíření. V Čechách je to nejteplejší oblast od Doupovských hor přes České středohoří do Polabí a k Praze. Ostatní české lokality jsou pravděpodobně druhotné, stejně jako lokality v Itálii, Francii nebo Norsku, případně Severní Americe.

Ekologie:

Teplomilný druh, roste na slunci obvykle na bazických půdách, hlubších, vysýchavých (také antropicky ovlivněná stanoviště podobného charakteru, např. železniční náspy). Roste na travnatých svazích (společenstva svazů Festucion valesiacae a Bromion erecti) a lesních okrajích. Objevuje se na mírně ruderalizovaných stanovištích.

Využití:

Používal se v lidovém léčitelství.